

בולעטין # 21 - סיון תשכ"ד לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רשב"ם על דברים פרק ב פסוק יד

(יד) והימים אשר הלכנו מקדש ברנע - ממקום שילוח מרגלים שלשים ושמונה שנה. כי בשנה שניה שלח מרגלים:

אנשי המלחמה - בני עשרים שנה יוצאי צבא. ואני הצעיר אומר אנשי המלחמה היו אותם שנאמר בהם ויעפילו לעלות אל ראש ההר כמו שאמר ותחגרו איש את כלי מלחמתו. ומשה אמר להם לא תעלו ולא תחמו וכן ביהושע הוא אומר כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תום כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול ה' אשר נשבע ה' להם לבלתי הראותם את הארץ אשר וגו' ולפיכך קורא אותם אנשי המלחמה ואינו אומר אנשי מלחמה סתם כי אם אנשי המלחמה הידועים לנו שעברו על פי הקדוש ברוך הוא אבל על הנשארים שנלחמו עם סיחון ועוג אינו קורא אותם אנשי המלחמה כי ע"פ הקב"ה נלחמו ואות' נכנסו לארץ כי לא היו בני כ'

בעת המלחמה הראשונה בשנה שנייה כשנלחמו [כשנשלחו] המרגלים:

רבינו בחיי

רבינו בחיי על בראשית פרק מב פסוק ז

(ז) ויתנכר אליהם - כאשר ראה אותם מיד הכירם ופחד אולי יכירוהו הם ולכך התנכר להם כי שם המצנפת על ראשו וקצת הפנים, ושנה את עצמו, כענין שנאמר באשת ירבעם (מ"א יד) קומי נא והשתנית ולא ידעו כי את אשת ירבעם, וכתוב באשת ירבעם (שם) למה זה את מתנכרה. או שהתנכר להם בדברים ודבר להם קשות ואמר להם בכעס כאלו לא יבא אדם לפניו לשבור, מאין באתם לפני, ויאמרו מארץ כנען לשבר אוכל, וכאשר הזכירו זה אז נתברר לו שהיו אחיו באמת, וזהו שהוסיף עוד לומר ויכר יוסף את אחיו, שנתוסף לו בהם הכרה וידיעה אמתית, כך פי' הרמב"ן ז"ל:

ובמדרש ויתנכר אליהם נעשה להם נכרי, **נטל הגביע והקיש בו אמר להם אני רואה בגביע שמרגלים אתם.** אמרו לו כנים אנחנו אבל צונו אבינו שלא נכנס בשער אחד, אמר להם בשוק של זונות מה טיבכם אמרו לו אבדה אבדה לנו והיינו מבקשים אותה אבדה היום ג' ימים. אמר להם אני רואה בגביע שלי ששנים מכם החריבו כרך גדול של שכם, מיד נזדעזעו כולם ואמרו לו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו, אמר להם היכן השנים אמרו לו האחד איננו והקטן את אבינו היום, אמר להם יוסף הביאו אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)